

παρετέρησα παιδιά τινά μετημφεσμένα. Τό καλούμενα! δεν έννοούν ως έκ της ήλικιάς των τὴν θέσιν, εἰς τὴν ὅποιαν εὑρίσκεται ἡ πατρίς μας! Ναι, αὐτὸς ήταν πραγματικῶς...

"Αγαπητή μου *Βιζηγεία* Κ. Χατζοπούλου, σε δέχομαι μετά μεγάλης μου χαράς. Αλλά τα φευδώνυμον πού μου προτείνεις, τὸ ἔχει πρὸ ποιοῦ ἄλλη.

"Ακάτιον τὸν *Ηρωϊκὸν Πελάγον*, πολὺ λυπούμαι! ἄλλ' εἶναι ἀδύνατον, ἀδύνατον! δυστυχώς. Μή νομίσῃς ότι μόνον ἐμὲ θὰ ἔχημον τὸ τοιοῦτον περιστέρον θὰ ἔχημον τὰ παιδία ἐκεῖνα, τὰ ὄποια μόνον διὰ τῆς «Διαπλάσεως» των συγκοινωνούμενων μὲ τὴν πατρίδα των. Η τύπωσις ἰδιαίτερου φύλου προστέπει κατ' ἄλλων δυσχερεῶν.

Ναι, πολὺ μου ζρεσσαν αἱ ἔμμετροι ἀπαντήσεις σου, *Ἐλληνικὴ Καρδία*, καὶ ἀντέγραψα μερικὰ ἀπὸ τὸ πρός τὸν *Τζ.-Τζ.-Μπούμ-Μπούμ Τετράδιόν* σου. Π. χ. αὐτήν, εἰς τὴν ἐρώτησιν 4:

Νὰ πιντήσεις οὐδὲν, φίλατε, ἀν στρογήσεις τὴν μούρη, Γιατὶ ἀπ' τὰ τερράποδα μ' ἀρέσει... τὸ γαῖδορει.

καὶ αὐτὴν, εἰς τὴν ἐρώτησιν 9:

Περὶ τοῦ εἴδους πατερέων συνήπησον δὲν ἔχω! Εἰς κάθε διασκέδασιν ἀπὸ τὰς πρώτες τρέχω.

Καὶ εἰς τὸ τέλος πού τὸ γυρίζεις εἰς τὸ πεζὸν καὶ φωνάζεις «Σταθῆτε νὰ πεξένσω!» καὶ ἐπειδὴς ἔγέλασα πολὺ.

«Η *Κυανόλευκος Σημαία* ἔγγωρισεν εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον τὴν *Μέδουσαν* (διότι καὶ αἱ δύο εἶναι... Μέλλουσσα *Καλλιτέχνες*) καὶ εἶναι κατενθυσισμένη ἀπὸ τὴν γνωριμίαν. Χαίρω πολὺ ποὺ ἔγινα αἵτια καὶ εὐχόμαι ἡ φιλία των γάλινων αἰωνίων.

«Ἔχεις λάθος, *Χρονῆς Βροχῆς* ἀν ἔλαβες τὸ τρίτον *Βραβείον* μᾶς τάξεως, ἔχεις ἀκίνη δικαιώματος νὰ λαβῆς τὸ δεύτερον καὶ τὸ πρώτον. Τὸ δέρμα τὸ κατόπιν δὲν δύνασαι νὰ λαβῆς.

«Ἀρθούρον *Ἄριγχδαλη*, σὲ παραπέμπω εἰς τὸ διονύσιον *Ἄριγχδαλη*, ἐπειδή παραπέμπεται εἰς τὸν φύλαράν του τὸν *Κανονισμὸν*. Α' αλλὰ διστὶ μού τα γράφεις ὅλα εἰς τὸ δέρμα τὸ χαρτί;

Πολὺ μ' εὐχαριστεῖς τὸ πλήθος τῶν ἐπιστόλων, ποὺ μου στέλνουν νέοι μου φίλοι. Άλλα δὲν ἐπιθύμω διόλου νὰ μή μου γράψουν καὶ ταλαιπωτοί. Τι γίνεται ὁ *Ἐρευνητής*; τι γίνεται ὁ *Περιστάς Πήγασος*; τι γίνεται ἡ *Ἄριδος τῆς Ερήμου*; τι γίνεται τὸ *Ἄδ-λα-σδ-μι* καὶ τόσοι ἄλλοι;

Μικρὰ Μυσεῖα ἔπειθυμοῦν νάγκαλάξουν: «Η *Λεπτώλευος Ήρα* μὲ τὰς δύο γαρίτωνέντας ἀδελφάς *Ἀσπρήν* καὶ *Μαύρην*—η *Λευκὴ Βιολέττα* μὲ τὴν *Λευκωσίαν* τῆς *Κύπρου*—η *Δέα* μὲ τὸν *Χαλασμὸν Κόδουν*, τὸν *Τζ.-Τζ.-Μπούμ-Μπούμ* καὶ τὴν *Νεράϊδαν* τὸν *Γιαλοῦ*—η *Κονκίτσα* μὲ τὸν *Διαβολάκον* καὶ μὲ τὴν *Μικρὰ Φιλόφορον*—ο *Κροκόδελτος* τὸν *Nelidov* μὲ τὴν *Ωραίαν Κέρκυραν*, *Τζ.-Τάκη*, *Κυανόλευκον Κέρκυραν*, *Άργειτικο Πράσσον* καὶ *Τουνκρίδαν*—η *Ναυτοπόντια* μὲ τὴν *Μικρὰ Μάγισσαν*, *Άπτερον Νίκαιην*, *Άρχιμηδόν* τὸν *Μαθηματικόν*, *Τζ.-Τζ.-Μπούμ-Μπούμ*, *Στράβωνα* τὸν *Γεωργάρον* καὶ *Άρχιγαδαρχον* *Θεμιστοκλέα*—η *Καθαρὰ Καρδία* μὲ τὴν *Άργυραν τῆς Εποντίας*—ο *Μάρρος Πρίγκιψ* μὲ τὴν πρώτην *Άστεραν Νύχτα* καὶ μὲ τὸν *Χαλασμὸν Κόδουν*—η *Χρήματα* μὲ τὸν *Πολικότρο* *Άστερα*, *Χιονισμένη Όδησσον*, *Άστερον Θέρεων* καὶ *Ευτούρην Λαγκάρη*.

Εστάλη ὑπὸ τῆς *Λινούσην* Λυγαριάς 109-110. *Μεταμορφώσεις*. 1, τὸ θᾶρρος διὰ 5 μεταμορφώς, νὰ γίνη φύσος. 2, ὁ ἀστὴρ διὶ 9 μεταμορφόρ, νὰ γίνη θέλιος.

111-113. *Μαγικόν γράμματα*. Δι' ἀντικαταστάσεως ἐνὸς οἰουδήποτε γράμ-

μόν του, εἰς δ' ἄλλως δὲ ἐνεργήσῃ κατὰ τῆς φύλης της σφαγῆς, διότι πάγιος τὸ *Ταπεινὸν Ιον*, τὸ δέποτον ἐπίσης ἀσπάζεται: —η *Κονκίτσα τὴν Ωραίαν Κέρκυραν* η *Καθαρὰ Καρδία* τὸ *Χρυσοῦν Δέρας* ὁ *διογένης Λαερτίος τὸν Αρδρεῖον Αργοτάνην* η *Θέλπουσα τὴν Βιώτιαν*. *Η Μαργαρίτα* παρακαλεῖ τὸν *Παρομένοντος Οχεαράν* νὰ μὴ κάμη εἰς βάρος της Παιδιά Πνευμάτων, γατί; . . . γατί; —η *Ἐλληνικὴ Καρδία* ἀσπάζεται τὴν *Καναῆν Αχαΐαν* (καὶ διατὶ δὲν της γράφει); η *Ναυτοπόντια τὸν Κολοσσὸν τῆς Ρόδου* καὶ τὸν ἔρωτα: κοντέονταν τὰ λευκὰ ύποδηματα;) η *Χρονῆς Βροχῆς* τὴν *Μεδουσαν* καὶ τὸν *Καρχαρίαν τὸν Φαλήρον* —η *Κυανόλευκος Σημαία* τὸν *Μέδουσαν* καὶ τὸν *Καρχαρίαν τὸν Φωσφοροπόλιδα*.

— Απὸ δέχονται τὴν ἀνταλλαγὴν, παραπέμπονται, εἰς τὸν Κανονισμὸν, τὸν δημοσιεύνατο εἰς τὸν φύλαράν τους τὸν *Λεπτώλευος Ήραν* (τὶ χριστιανὸν τὸ γραμματίκη της!) Κύμα τὸν *Δουνάβεως* (δὲ γίνη καὶ τοιοῦτος δύο νέας υπονήσιος: Α') τὸ *Τετράδιον* δὲν πρέπει νὰ τοποθίσηται, διότι χαλούν. Δι' αὐτὸς ἵσταταις ἔχουν αὐτὸς τὸ μέγεθος, διὰ νὰ χωροῦν εἰς συνήθη φάκελλον. Β') Καλὸν εἶναι κάθε τετράδιον νὰ συνοδεύῃ καὶ η σχετικὴ ἐπιστολὴ (ὅπως εἴπει καὶ ἄλλο), πρὸς ἔκεινον, τὸν διόποντας τοποθετεῖται. Διότι εἴκανται τὰς πρώτες τρέχων.

— Οσοτοῦ δέχονται τὴν ἀνταλλαγὴν, παραπέμπονται, εἰς τὸν Κανονισμὸν, τὸν δημοσιεύνατο εἰς τὸν φύλαράν τους τὸν *Λεπτώλευος Ήραν* (τὶ χριστιανὸν τὸ γραμματίκη της!) Κύμα τὸν *Δουνάβεως* (δὲ γίνη καὶ τοιοῦτος δύο νέας υπονήσιος: Α') τὸ *Τετράδιον* δὲν πρέπει νὰ τοποθίσηται, διότι χαλούν. Δι' αὐτὸς ἵσταταις ἔχουν αὐτὸς τὸ μέγεθος, διὰ νὰ χωροῦν εἰς συνήθη φάκελλον. Β') Καλὸν εἶναι κάθε τετράδιον νὰ συνοδεύῃ καὶ η σχετικὴ ἐπιστολὴ (ὅπως εἴπει καὶ ἄλλο), πρὸς ἔκεινον, τὸν διόποντας τοποθετεῖται. Διότι εἴκανται τὰς πρώτες τρέχων.

— Απὸ δέχονται τὴν ἀνταλλαγὴν, παραπέμπονται, εἰς τὸν Κανονισμὸν, τὸν δημοσιεύνατο εἰς τὸν φύλαράν τους τὸν *Λεπτώλευος Ήραν* (τὶ χριστιανὸν τὸ γραμματίκη της!) Κύμα τὸν *Δουνάβεως* (δὲ γίνη καὶ τοιοῦτος δύο νέας υπονήσιος: Α') τὸ *Τετράδιον* δὲν πρέπει νὰ τοποθίσηται, διότι χαλούν. Δι' αὐτὸς ἵσταταις ἔχουν αὐτὸς τὸ μέγεθος, διὰ νὰ χωροῦν εἰς συνήθη φάκελλον. Β') Καλὸν εἶναι κάθε τετράδιον νὰ συνοδεύῃ καὶ η σχετικὴ ἐπιστολὴ (ὅπως εἴπει καὶ ἄλλο), πρὸς ἔκεινον, τὸν διόποντας τοποθετεῖται. Διότι εἴκανται τὰς πρώτες τρέχων.

— Απὸ δέχονται τὴν ἀνταλλαγὴν, παραπέμπονται, εἰς τὸν Κανονισμὸν, τὸν δημοσιεύνατο εἰς τὸν φύλαράν τους τὸν *Λεπτώλευος Ήραν* (τὶ χριστιανὸν τὸ γραμματίκη της!) Κύμα τὸν *Δουνάβεως* (δὲ γίνη καὶ τοιοῦτος δύο νέας υπονήσιος: Α') τὸ *Τετράδιον* δὲν πρέπει νὰ τοποθίσηται, διότι χαλούν. Δι' αὐτὸς ἵσταταις ἔχουν αὐτὸς τὸ μέγεθος, διὰ νὰ χωροῦν εἰς συνήθη φάκελλον. Β') Καλὸν εἶναι κάθε τετράδιον νὰ συνοδεύῃ καὶ η σχετικὴ ἐπιστολὴ (ὅπως εἴπει καὶ ἄλλο), πρὸς ἔκεινον, τὸν διόποντας τοποθετεῖται. Διότι εἴκανται τὰς πρώτες τρέχων.

— Απὸ δέχονται τὴν ἀνταλλαγὴν, παραπέμπονται, εἰς τὸν Κανονισμὸν, τὸν δημοσιεύνατο εἰς τὸν φύλαράν τους τὸν *Λεπτώλευος Ήραν* (τὶ χριστιανὸν τὸ γραμματίκη της!) Κύμα τὸν *Δουνάβεως* (δὲ γίνη καὶ τοιοῦτος δύο νέας υπονήσιος: Α') τὸ *Τετράδιον* δὲν πρέπει νὰ τοποθίσηται, διότι χαλούν. Δι' αὐτὸς ἵσταταις ἔχουν αὐτὸς τὸ μέγεθος, διὰ νὰ χωροῦν εἰς συνήθη φάκελλον. Β') Καλὸν εἶναι κάθε τετράδιον νὰ συνοδεύῃ καὶ η σχετικὴ ἐπιστολὴ (ὅπως εἴπει καὶ ἄλλο), πρὸς ἔκεινον, τὸν διόποντας τοποθετεῖται. Διότι εἴκανται τὰς πρώτες τρέχων.

— Απὸ δέχονται τὴν ἀνταλλαγὴν, παραπέμπονται, εἰς τὸν Κανονισμὸν, τὸν δημοσιεύνατο εἰς τὸν φύλαράν τους τὸν *Λεπτώλευος Ήραν* (τὶ χριστιανὸν τὸ γραμματίκη της!) Κύμα τὸν *Δουνάβεως* (δὲ γίνη καὶ τοιοῦτος δύο νέας υπονήσιος: Α') τὸ *Τετράδιον* δὲν πρέπει νὰ τοποθίσηται, διότι χαλούν. Δι' αὐτὸς ἵσταταις ἔχουν αὐτὸς τὸ μέγεθος, διὰ νὰ χωροῦν εἰς συνήθη φάκελλον. Β') Καλὸν εἶναι κάθε τετράδιον νὰ συνοδεύῃ καὶ η σχετικὴ ἐπιστολὴ (ὅπως εἴπει καὶ ἄλλο), πρὸς ἔκεινον, τὸν διόποντας τοποθετεῖται. Διότι εἴκανται τὰς πρώτες τρέχων.

— Απὸ δέχονται τὴν ἀνταλλαγὴν, παραπέμπονται, εἰς τὸν Κανονισμὸν, τὸν δημοσιεύνατο εἰς τὸν φύλαράν τους τὸν *Λεπτώλευος Ήραν* (τὶ χριστιανὸν τὸ γραμματίκη της!) Κύμα τὸν *Δουνάβεως* (δὲ γίνη καὶ τοιοῦτος δύο νέας υπονήσιος: Α') τὸ *Τετράδιον* δὲν πρέπει νὰ τοποθίσηται, διότι χαλούν. Δι' αὐτὸς ἵσταταις ἔχουν αὐτὸς τὸ μέγεθος, διὰ νὰ χωροῦν εἰς συνήθη φάκελλον. Β') Καλὸν εἶναι κάθε τετράδιον νὰ συνοδεύῃ καὶ η σχετικὴ ἐπιστολὴ (ὅπως εἴπει καὶ ἄλλο), πρὸς ἔκεινον, τὸν διόποντας τοποθετεῖται. Διότι εἴκανται τὰς πρώτες τρέχων.

— Τοῦ Κορσικανοῦ ; ! τοῦ "Αρπαγος" ; ! ἀνέκραξεν οὗτος, ὅμως μὲ προτεταμένους γρόνθους κατὰ τοῦ ἄγρωτου ἑκένυον. "Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ εἰμαι Ἀκόλουθος τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, ἐξηκολούθησε μὲ δόθαλμος σπινθηροβολοῦντας ἐκ τῆς ὁργῆς, καὶ δὲν θὰ ἐπιτρέψω εἰς κανένα νά τον ὑδρίσῃ.

— Τί ἔπαθεν ὁ μικρὸς αὐτὸς ἄνθρωπος ; ὑπέλαβεν ὁ κοντὸς καὶ παχὺς κύριος γιατὶ στέκεται ἐπάνω τὸν γρόνθον διὰ σέ, καὶ δχι διὰ τὸν Κορσικανὸν τοῦ, δι᾽ ἑκένον τὸν ληστήν, τὸν τύραννον, τὸν . . .

— Κύριε ! ἀνέκραξεν ὁ "Εκτώρ, ὅμως καὶ πάλιν ἐναντίον του καὶ προτείνων τὸν γρόνθον διὰ σέ, καὶ δχι διὰ τὸν γρόνθον διὰ τὸν κοντὸς, ὑδρίζει ἐμέ ! Θά μου δώσετε λόγον διὰ τὰς ὑδρίες σας !

— Τί ; μονομαχίαν ; ἀνέκραξεν ὁ Δαγκὲν γελῶν. Νά δὰ η ωρά ! Αὐτό μας ἐλειπε τώρα, νὰ μονομαχήσω μὲ τὸν ὑπερασπιστὴν τοῦ Κορσικανοῦ ! . . .

— "Ἄν εἰσαι τρελός, Δαγκέν, πέμπας το, νά το κεύρουμε . . . Τί γούστο βρίσκεις νὰ θυμόνης τὸ παιδί ; Αφ' οὐ εἶναι Ἀκόλουθος τοῦ Αὐτοκράτορος, δὲν δρεῖλει νὰ ὑπερασπίζεται τὸν κύριόν του ;

— "Οχι ! Ἄρα τὸν ἡράκε ! Ο πατέρας του ἦτα βασιλεὺς ἢ αὐτοκράτωρ ; Οχι ! Άρα εἶναι "Αρπαξ !

— "Οχι ! δὲν εἶναι "Αρπαξ ! "Εγείνεν Αὐτοκράτωρ διὰ τῆς θελήσεως καὶ τῆς ψῆφου τοῦ λαοῦ.

— Ναί, μάλιστα διὰ τῆς θελήσεως τοῦ λαοῦ ! Ακοῦς ἔκει ! Τί λόγος ! . . .

— Ρώτησε καὶ μένα νά σου πώ. . .

— "Έλα, έλα, Δαγκέν, φθάνει πειά !

— διέκοψεν ὁ κύριος Μορανῆς. Εἶναι περιτόν, νὰ πειράζῃς τώρα τὸ παιδί. Δὲν είμπορεῖς ἐπιτέλους νὰ κρατήσῃς τὰ πολιτικά σου φρονήματα διὰ τὸν ἑαυτόν σου ;

— Καὶ ἀποταθεὶς πρὸς τὸν "Εκτώρ :

— "Ο φίλος μου ἀπ' ἐδῶ, εἶπεν, εἶναι

ὅ καλλίτερος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου. Μό-

νον, βλέπετε, ποῦ διατηρεῖ κάτι πα-

λαιάς ἰδέας, αἱ ὅποιαι σήμερον δὲν ἔχουν

διόλου πέρασιν, μὰ διόλου !

— Μάλιστα ! εἴμαι σταθερὸς εἰς τὰ

πολιτικά μου φρονήματα καὶ καυχῶμαι

διὰ τοῦτο ! ὑπέλαβεν ὁ παχὺς κύριος.

Μὴ νομίσετε διὰ τὸ μέσον τοῦ Τυράννου !

— Καὶ ἀποταθεὶς πρὸς τὸν "Εκτώρ :

— "Ο φίλος μου ἀπ' ἐδῶ, εἶπεν, εἶναι

ὅ καλλίτερος τοῦ κόσμου. Μό-

νον, βλέπετε, ποῦ διατηρεῖ κάτι πα-

λαιάς ἰδέας, αἱ ὅποιαι σήμερον δὲν ἔχουν

διόλου πέρασιν, μὰ διόλου !

— Μάλιστα ! εἴμαι σταθερὸς εἰς τὰ

πολιτικά μου φρονήματα καὶ καυχῶμαι

διὰ τοῦτο ! ὑπέλαβεν ὁ παχὺς κύριος.

Μὴ νομίσετε διὰ τὸ μέσον τοῦ Τυράννου !

— Δὲν εἴμαι υπηρέτης ! ἀνέκραξεν ὁ

"Εκτώρ ἔχμανῆς.

— "Α, ἔξεχα ! μὲ συγχωρεῖτε. . .

ἀκόλουθος ηθελα νὰ εἴπω ! εἶπεν ὁ

Δαγκέν, τονίσας τὴν λέξιν μὲ εἰρωνείαν

καὶ πειρόνησιν.

— Καὶ πάλιν, Δαγκέν, σὲ παρακα-

λῶ ! παύσε ἐπὶ τέλους, εἶπεν ὁ ἀρχει-

φύλακας. Ο κύριος "Εκτώρ "Αλβας εὐρί-

σκεται εἰς τὸ σπίτι μου καὶ δὲν ἐπιτρέπω

εἰς κανένα νά τον ὑδρίσῃ ἐδῶ !

— "Αλβας ! ἐψιθύρισεν ὁ ἀδιόρθωτος

Δαγκέν. Καὶ αὐτὸς εὐγενής ! παγοῦ

λοιπὸν εὐγενεῖς !

— Δὲν ἔξενρετε δὰ διὰ εἴγε καὶ ὁ

σωτήρ μου ! προσέθετεν η Λουκία. Ο

κύριος "Αλβας μοῦ ἔσωσε τὴν ζωὴν εἰς

τὸν χορὸν τῆς Προσθείας.

— Χμ ! Ωραῖος σωτήρ, μὰ τὴν ἀλήθεια.

— Καὶ γιατὶ τάχα ; Νομίζετε διὰ ὃν

δὲν ἔταν ὁ κύριος "Αλβας, θὰ εἴχατε

σήμερον ἀνεψιάν ; Ποιὸς τὸ κεύρει ! . . .

— Μάλιστα ! δὲν βαρύσαι ! "Αν δὲν εὔρισκετο αὐτὸς, θὰ εὑρίσκετο καγένας ἄλλος. Απορῶ μάλιστα πᾶς εἶχε τὸν νοῦν του ἑκένυον τὴν στιγμὴν νὰ φροντίζει διὰ σέ, καὶ δχι διὰ τὸν Κορσικανὸν τοῦ, δι᾽ ἑκένον τὸν ληστήν, τὸν τύραννον, τὸν . . .

— Κύριε ! ἀνέκραξεν ὁ "Εκτώρ, ὅμως καὶ πάλιν ἐναντίον του καὶ προτείνων τὸν γρόνθον διὰ σέ, καὶ δχι διὰ τὸν γρόνθον διὰ τὸν Κορσικανόν τοῦ, δι᾽ ἑκένον τὸν ληστήν, τὸν τύραννον, τὸν . . .

— Τί ; μονομαχίαν ; ἀνέκραξεν ὁ Δαγκὲν γελῶν. Νά δὰ η ωρά ! Αὐτό μας ἐλειπε τώρα, νὰ μονομαχήσω μὲ τὸν ὑπερασπιστὴν τοῦ Κορσικανοῦ ! . . .

— "Ἄν εἰσαι τρελός, Δαγκέν, πέμπας το, νά το κεύρουμε . . . Τί γούστο βρίσκεις νὰ θυμόνης τὸ παιδί ; Αφ' οὐ εἶναι Ἀκόλουθος τοῦ Αὐτοκράτορος, δὲν δρεῖλει νὰ ὑπερασπίζεται τὸν κύριόν του ;

— "Α ! είσθε σεῖς, κύριε ; εἰπε μὲ κάποιαν ἔκπληξιν.

— Νά μου κάμης τὴν χάριν, μικρὲ μοὺ φίλε, νὰ μή με λέγης "κύριον". Καθὼς σοῦ εἶπε καὶ ὁ φίλος μου ὁ ἀρχειοφύλακας, ἔγω δὲν ἔχουν καὶ πολύτερον πάλιν τὸν τίτλον τοῦ Στρατηγοῦ !

— Καὶ δέν τον πρέπει τὰς ἔχουν καὶ πολλούς ἄλλους ἀξιοσέβαστοι ἄνθρωποι, οἱ οἵτοι εἶμεναν πιστοὶ εἰς τὴν Δημοκρατίαν ! Πολλοὶ ἄλλοι ἐλησμόνησαν τοὺς δρούς των ικανοποιεῖσθαι τὸν τίτλον τοῦ Στρατηγοῦ !

— Είσαι παλαιός μου φίλος . . . Είσαι ἀπλούστατα ὁ πολίτης της Δαγκέν, καὶ οὕτω εἶπε μὲ καλά τα καλά κορίτσια σου ! ήξενρω τι καρδιὰν ἔχεις ἐσύ !

— "Εχεις δίκαιον, φίλατε Μορανῆς, ἀπήντησεν ὁ Δαγκέν. Είμαι ἀνόητος καὶ καμμίαν φοράν ἡ γλώσσα μου προτρέχει τοῦ νοῦ !

— Δὲν εἴμαι σταθερὸς εἰς τὰ πολιτικά μου φρονήματα καὶ καυχῶμαι διὰ τοῦτο ! ὑπέλαβεν ὁ παχὺς κύριος.

Μὴ νομίσετε διὰ τὸ μέσον τοῦ Τυράννου !

— Δὲν εἴμαι υπηρέτης ! ἀνέκραξεν ὁ

"Εκτώρ ἔχμανῆς.

— "Α, ἔξεχα ! μὲ συγχωρεῖτε. . .

ἀκόλουθος ηθελα νὰ εἴπω ! εἶπεν ὁ

Δαγκέν, τονίσας τὴν λέξιν μὲ εἰρωνείαν

καὶ πειρόνησιν.

— Καὶ στραφεὶς πρὸς τὸν "Εκτώρ, τῷ

ἔθλιψε τὴν χειρα :

— Είσαι καλὸς παιδί καὶ σ' ἔκτιμο !

Εκτώρ πάντοτε ἑκένους, οἱ ὅποιοι δι-

περαστίζονται τοὺς ἀπόντας. Συγχώρη-

σε μὲ δι' ὅσα εἶπα πρὸ διάλογον καὶ ἔχ-

εις τοῦ νοῦ !

— Εύχαριστως, ἀπήντησεν ὁ "Εκτώρ,

θλίβων καὶ αὐτὸς τὴν χειρα τοῦ Δαγκέν,

μὲ τὴν λίθην θυμωρένος, ποῦ διά-

πεσεται εἰς τὸ σπίτι μου, καὶ δὲν

διάπεσεται εἰς τὸν Κορσικανὸν τοῦ

διήρετον τὸν ληστήν, τὸν τύραννον, τὸν

τὸν τύραννον τοῦ Τυράννου !

— Κ' ἔρωτάς ; ! τὸν μισῶ διότι μᾶς

ἡ πατέρησ ! τὸν μισῶ διότι διέψευσεν ὅλας

μας τὰς ἔλπιδας ! τὸν μισῶ διότι κατέ-

λύσε τὴν Δημοκρατίαν, εἰς τὴν ὅποιαν

ἔγω καὶ τόσοι ἄλλοι εἶχαμεν φιερώση

τὴν ζωὴν μας ! "Οταν τῷ 1789 τὸ γαλ-

λικὸν έθνος ἀνεκρύσει διὰ τὴν Επα

Τηρεστιστά τῆς Πατρίδος, ίδου τὸ φεύδωνυμόν σου. Εἴχα λοιπόν τόσα δερμάτινα φίλα, χωρὶς νὰ τὸν γνωρίζω τόσον καρόν ; Τί κρίμα ! Σὲ βεβαιῶ δὲ τὴν ἔλεγα, «μᾶ τὶ ἔγενεν αὐτὸς ὁ δῶρος Κερκῆτης» διὰ τὴν ἔλασθ τὴν χαρίτωμένη ἐπιστολὴν σου, καλὲ μου φίλε. Σὲ εὐχαριστῶ διὰ τὰ συγχαρητήρια καὶ δὲ τὸ εὔνορφον τερπτούχον :

Δὲν θὰ κακώσουν οἱ σοφοί, εἰὰρ εἰς τὰ ὅρτά

[τωρ]

Προσθέων ἀκόμη ἄτα :

«Οσοι ἐγγράφουν ὁφελοῦν μεγάλως τὰ παι-

[διά των]

Συνδρομῆτας σὲ Σέρα !»

Τὰ τετράδια τῶν Μ. Μυστικῶν, Θέλπουσα, τιμῶνται 15 δραχμαῖς καὶ 3 δρ. τὰ 25 δραχμ. Τὸ ἀντίτιμον, δὲ, δοσὶ θέλησ, δύνασται νὰ τὸ στείλῃς καὶ εἰς γραμματόσημον.

Ἀδύνατον, Αὖρα τὸν Φαλήρον. Τὸ πρόσωπον τὸ ὄποιον λέγεις, δὲν προδίδεις τὰ φεύδωνυμα; διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον δὲν τὰ γνωρίζεις. «Δλλοθεν ἡ προδοσία, ἀγαπητὴ μου !» Ή Αὐστραλία πόσα γράμματα ἔχει;

Κάτι τερέργα πράγματα ποῦ μανθάνω ! Ο Ἀρδετος Ἀργοραύντης εἶναι θεῖος τῆς Ιησοῦς Βροχῆς, (θεῖος τοσῷ μικρός, μπό !) δὲ, ἀντὸν ἡ Λυστὶ Βροχῆ ἀπὸ σεβασμὸν δὲν ἀνταπαντά εἰς τὰ διὰ τὸν Παιδ. Πνευμάτων πειράγματα τοῦ καὶ μάλιστα οὕτε πειράζεται. Θεῖος εἶναι αὐτός ! Πῶς εἴπατε ;

Ἔνιο, τόσον μικρὰ διαφορὰ δὲν σημειώνεται ως λόδος. Εἴπετε τὸ καὶ εἰς τὴν Πολιχνητὴν τοῦ Πηλίου.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νάνται λάξουν : «Ο λέων τῆς Νεμέας μὲ τὸν Παχὺ Τούρο — η Κναρή Αχαΐα μὲ τὸν Χαλασσὸν Κόρον, Μαρίδα τὸν Φαλήρον, οὔτι μεροὶ τῆς Ελευθερίας. Ελληνικὴν Σημαῖαν καὶ Πετρώδη Παραλίαν — η Καλλιτέχνης Διαβολίσκην πάνω καὶ η Περιπατήθη Μελωδία, μὲ τὸ Ερμητήν καὶ μὲ τὸν Τίκ-Τάκ — η Ἀγκυρα τῆς Εύτυχίας μὲ τὴν Ναυπόλεαν — ο Φιλάδελφος μὲ τὴν Αὖρα τὸν Φαλήρον, μὲ τὸν Νεράϊδαν τὸν Γιαλόν, μὲ τὸν Λεπτὸν Στροφήν τὸν Χρονήν Ακτία, τὸν Χρονοῦν Λίνα καὶ τὸν Παγωμένον Όχεαρο — ο Ἀρδροῦτος μὲ τὸν Ταχυδρόμον Περιστεράν καὶ μὲ τὸν Κατασπόρον Αράπην — ο Ἀρδετος Σονιλίτης μὲ τὴν Ποιμενικὴν Φλογέραν, τὸν Μινώταρον καὶ τὸν Όλυμπονίκην — ο Κιθαρῳδὸς Απόλλων μὲ τὸν Φεύβον Απόλλωρα, μὲ τὸ Αδ-λα-σόλ-μι καὶ μὲ τὴν Ελληνικὴν Καρδίαν — η Εδπλόκαμος Νόμφη μὲ τὴν Γαληνιαῖαν Θάλασσαν — η Ἀργομένος Κύμη τὸν Φυλάρην μὲ τὴν Φοντούναρ — η Ημερικὴν Φλορέρα μὲ τὴν Χρονήν Ακτία, τὸν Χρονοῦν Λίνα καὶ τὸν Παγωμένον Όχεαρο — ο Ἀρδροῦτος μὲ τὸν Ταχυδρόμον Περιστεράν καὶ μὲ τὸν Κατασπόρον Αράπην — ο Ἀρδετος Σονιλίτης μὲ τὴν Ποιμενικὴν Φλογέραν, τὸν Μινώταρον καὶ τὸν Όλυμπονίκην — ο Κιθαρῳδὸς Απόλλων μὲ τὸν Φεύβον Απόλλωρα, μὲ τὸ Αδ-λα-σόλ-μι καὶ μὲ τὴν Ελληνικὴν Καρδίαν — ο Ερμητής μὲ τὴν Ελληνικὴν Καλλιτέχνην (ἀλλὰ καὶ μὲ καμιανὸν ζωγραφικὸν) καὶ μὲ τὸν Οίδηπον Τύραρρο — η Φιλοτοπωτὴν Βροχῆ μὲ τὸν Αρχιράνιαρχον Θεμιστοκλέα, μὲ τὴν Ελληνικὴν Σημαῖαν καὶ μὲ τὴν Ποιμενικὴν Φλογέραν — η Ψαρόμυαλος μὲ τὸ Στάδιον τῆς Νεκοπόλεως — ο «Ηρως Γαριβάλδης μὲ τὰς Λίνας : Άριορος καὶ Ορφέως, καὶ μὲ τὸν Τίκ-Τάκ-Μπού-Μπού» — η Δαιμονάκι μὲ τὴν Δεσπούτιδα Άδω καὶ μὲ τὸν Παχὺ Τούρο — η Ωραία Δορκάς μὲ τὴν Εύτυχην Θρησκίην, Τίκ-Τάκ, Ἀγκυρα τῆς Εύτυχίας, Φιλόπατριν Ελληνίδα, Δάφνη, Μαχρόλεκαν, Ελληνίδα Καλλιτέχνηδα, Τραχατόνικα, Παταράκη καὶ Χιονιζόμενην Οδησσόν — η Μικρὰ Μάργισσα τὸν Φεύβον Απόλλωρα, μὲ τὸν Φοντούναρ, μὲ τὴν Ναυπόλεαν, μὲ τὴν Φοντούναρ, μὲ τὴν Ναυπόλεαν, μὲ τὴν Μαρίδα τὸν Φαλήρον — η Παγωμένος Όχεαρος μὲ τὴν Εύτυχην Θρησκίην, πρώτην Παχὺ Τούρο, Τίκ-Τάκ-Μπού-Μπού, Εναίσθητον Καρδία,

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΤΟΝ ΤΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνταχθέντος υπὸ τοῦ Υπουργείου τῆς Παιδείας ἃς τὸ κατέχον παιδεῖον περιοδικὸν εὑργείαμι, ἀλλοτε παραχθὲν εἰς τὴν γέραν θμῶν ὑπηρεσίας, καὶ μέτο τοῦ Οικονομικοῦ Πατριαρχείου Κανονιστείδου ὃς ἀνάγνωστα πάρεσται καὶ χρησιμάτωσεν εἰς τὸν παῖδα.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ

Ἐπωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐπωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Ἄλι συνδρομαὶ ἀρχονταὶ τὴν ἵνα ἔκάστου μηδὲ καὶ εἰνε προπληρωταὶ δι' ἐν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΟΥ

Ἐν Ελλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Εἴσωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Αθήναις
Οδὸς Αἰόλου, 119, ἔναντι Χρυσοπηλαιωτείας

Περιόδος Β'.—Τόμ. 4^ο.

Ἐν Αθήναις, τὴν 15 Μαρτίου 1897

Ἐτος 19^ο.—Ἄριθ. 11—12

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λόγους στέλλονται μέχρι τῆς 8 Ἀπριλίου.

122. Συλλαβούργεφος.

Εἰς δύο φύσσογονούς μουσικῆς ἐν γράμματα ἀντίληψης ἔνα ὄρχαῖον στρατηγὸν ἀμέσως θ' ἀναστησθε.

Εστάλη ὑπὸ τῆς Επιτελίδης.

123. Αεξέγρεφος.

Εἰς δύο φύσσογονούς μουσικῆς ἐν γράμματα ἀντίληψης τῶν τετραπόδων ζώων ἐνδὺς θ' ἀποτελέσθε.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Αρχιεπισκόπου Θεοφίλου;

124. Μωσάκης.

Η Μαρίδα τοῦ Φαλήρου καὶ η Γενναῖα Ελληνίς, τὸ Μπουρλάτο, η Αστρούλα καὶ μ' αὐτοὺς η Ιώνης ἔνα γράμμα θάσιον δώσοντο, λόθε το προστεκτὰ καὶ εὐθὺς θάσια σχηματίσθε ἐπ' τὰ ὄπωρικα.

Εστάλη ὑπὸ τῆς Τσούχρας;

125. Μεσοτσάχης.

Τὰ μεσαῖα γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦσθε τόνοια ὄρχαῖος θεάτρου.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Αρχοντος Ζαχαρίου;

126. Ρόμπος.

Τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἔσχατον τὸ κάθε δέμα δίδει τὸ δευτέρον μου σύνδεσμον· νά σᾶς τὸ εἶπα πάλι· τὸ τέταρτον πάξ τις δύναται, ἐς τὰ κράτη νά το τέθη· τὸ τετάρτον μου δικαῖον τὸ ἔχει τὸ κεφάλι.

Εστάλη ὑπὸ Σπ. Θεο. Μιχαλία Τσούχρας;

127. Πυραμίδας.

Νάντικατασταθῶσιν οἱ σταυροὶ διὰ γράμματων ὡστε νάντικωσθεται τόνοια πόλεως.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Αρχοντος Ζαχαρίου;

128. Πυραμίδας.

Διατάξανται τόνοια πόλεως, αἱ δὲ διατάξεις τῆς πόλεως, αἱ δέ μετά τοῦ πολεοῦ τοῦ πόλεως.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Δαμιονίου Περικλέους;

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΙΑΣ

ΑΓΤΑΣ τὰς ἡμέρας ὑπέφερα ἀπὸ μίαν φρικτὴν νευραλγίαν. Δὲν ἡξεύρετε τί βάσανον ποῦ εἴνε καὶ σας εὔχορμοι, παιδιά μου, νὰ μή το μάθετε ποτέ. Αλλὰ γιὰ φαντασθῆτε! Νὰ κάθεσθε ἡσυχαῖα εἰς τὸ γραφεῖον σας· ἐξαφνάνηγη νὰ μία θύρα καὶ νὰ ἐμβαίνῃ ὁ κύριος Ανανίας· συγχρόνως νάνοιγη ἡ ἀλληλ καὶ νὰ παρουσιάζεται ἡ κυρία Αγάπη· νάφινουν καὶ τὰς δύο θύρας ἀνοικτάς, — μὲ τὴν ώραίν τον πρόφασιν διτε θάλεθουν εύθυς! — νὰ σχηματίζεται ρεῦμα, νὰ σας προσθάλλῃ ἀμέσως, νὰ κρολογῆτε καὶ (ἀπ' ἐδῶ ἀρχίζουν τὰ παράξενα), ἀντὶ νὰ συναχώνεσθε, νὰ νὰ παθαίνετε βήχαν, νὰ νὰ πλευριτώνετε, νὰ νὰ πεθαίνετε τελοπάντων, — νὰ ξημερώνεσθε μὲ μίαν γενικὴν ἀτονίαν καὶ μὲ μίαν ἐνόχλησην εἰς τὸ ἔνα μάγυρον, κοντά εἰς τὸ μάτι, καὶ ἡ ἐνόχλησης αὐτῆς νὰ γίνεται βαθμηδὸν πόνος, νὰ ἐπεκτείνεται εἰς δόλον τὸ ημισύ του κρανίου καὶ νὰ σας κρατῇ, νὰ σας σφίγγῃ σὰν ἔνα χέρι ἐπίμονον καὶ σκληρόν... Καὶ ἡ κατάστασις αὐτῆς